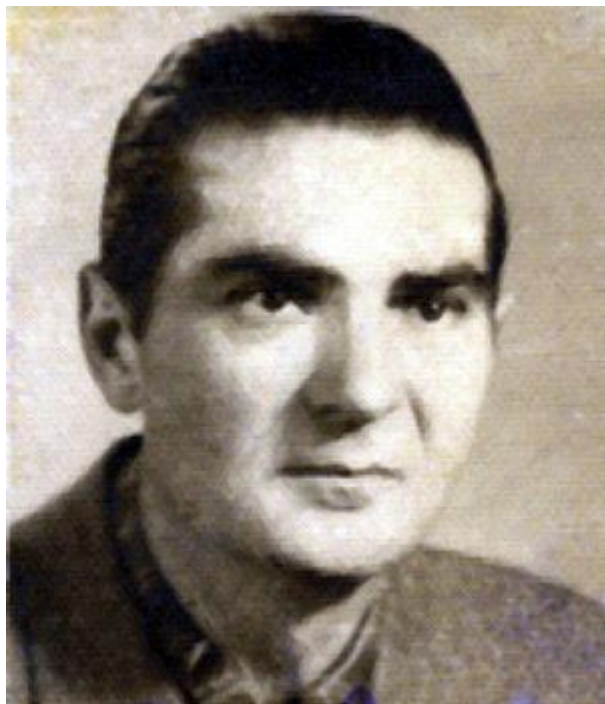


ZBIGNIEW JÓZEF SZUBER



ZBIGNIEW JÓZEF SZUBER

urodził się 19 marca 1918 r w Krośnie nad Wisłokiem, syn Józefa i Józefy z domu Korab. Ojciec Józef absolwent c. k. szkoły budowy dróg i mostów.

Na początku lat dwudziestych ubiegłego wieku rodzina Szuberów przeniosła się z Krosna do Lwowa.

W 1935 r Józef Szuber, działacz Narodowej Demokracji, stracił pracę, kupił dom w Sanoku przy ul Granowskiej 2 i sprowadził żonę z dziećmi ze Lwowa.

Na okres lwowski przypadają pierwsze fascynacje kursy szybowcowe w Masłowie, zajęcia na lotnisku w Skniłowie. W drugiej połowie lat 30, kursy szybowcowe w Bezmiechowej i Ustianowej. W 1938 r. Zbigniew Szuber zdał maturę w Gimnazjum i Liceum im. Królowej Zofii w Sanoku i po zaliczeniu półrocznej zasadniczej służby wojskowej w Przemyśle trafił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. We wrześniu 1939 r. ewakuowany wraz ze szkołą na wschód. Aresztowany przez Rosjan z grupą kolegów podchorążych, uciekł z kilkoma z nich z transportu. Późną jesienią, przez rosyjsko – niemiecką granicę na Sanie wrócił do Sanoka. Po wyleczeniu rany postrzałowej głowy i przedramienia do końca okupacji niemieckiej pracował, jako drogomistrz, kierowca, był zatrudniony na kopalni nafty. Zadenuncjowany przez szkolnego kolegę, nacjonalistę ukraińskiego, przez kilka miesięcy ukrywał się. W 1942 roku poślubił Ewę Lewicką, z którą miał trzech synów, dwóch starszych umiera w dzieciństwie. Jesienią w 1944 zostaje powołany do służby czynnej (polsko – rosyjskiej formacji lotniczej) - prawdopodobnie była to 2 Brandenburska Dywizja Lotnictwa Szturmowego. (Dywizja formowana była w październiku 1944 r. w Wołczyńsku na Ukrainie.) W kwietniu 1945 r. wzięła udział w operacji berlińskiej. W czerwcu 1945 został zdemobilizowany. Po powrocie z wojska podjął pracę w Powiatowym Zarządzie Dróg Lokalnych. Gdy w marcu 1947 roku powołano w Rzeszowie Zarząd Okręgu Ligi Lotniczej, to pierwszym dyrektorem tej organizacji został Szuber. On to rozwinął piękną akcję zbierania środków na pierwszy w Rzeszowie samolot sanitarny i z powodzeniem pomysł ten zrealizował. W 1949 r. przenosi się do Krosna, podejmuje pracę, jako kierownik

Aeroklubu Podkarpackiego. W 1950 r. ulega poważnemu wypadkowi lotniczemu. Po kilku operacjach i rehabilitacji powrócił do pracy. Do przejścia na emeryturę 1978 roku pełni funkcje vice-prezesa aeroklubu. Zmarł w 16. 07. 1996 roku , i jest pochowany w grobowcu rodzinnym na cmentarzu komunalnym przy ul. Rymanowskiej w Sanoku.

Opracował: *Jacek Rudy*

Zdzisław Postępski

Więcej w pdf